

17 Νοεμβρίου 2022

Για τον Διάκονο που σκανδάλισε πολλές συνειδήσεις...

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Σ' ένα Κοινόβιο της Αιγύπτου ήτο ένας Αδελφός ενάρετος και διάκονος στην τάξι. Κάποτε ζήτησε άσυλο στο Μοναστήρι ένας πολιτικός φυγάς μ' ολόκληρη την οικογένειά του. Ο διάβολος λοιπόν τα έφερε έτσι που να πέση σε αμαρτία ο Διάκονος με κάποια από τις νεαρές φιλοξενούμενες αρχοντοπούλες.

Το κακό δεν άργησε να φανερωθή και να σκανδαλίση πολλές συνειδήσεις.

Ο φταίχτης όμως μετανόησε ευθύς. Πήγε χωρίς χρονοτριβη σ' ένα γείτονά τους Άγιο Ερημίτη και με συντριβή εξωμολογήθηκε την αμαρτία του.

Ο Γέροντας είχε μια κρύπτη στο εσωτερικό της καλύβας του. Ο Διάκονος το ήξερε. Τον παρακάλεσε να του τη δώσει για να ταφή μέσα ζωντανός, να κλαίη ώσπου να τον εύρη ο θάνατος για την ασυγχώρητη πράξι του.

Έτσι έγινε.

Ο αμαρτωλός κλείστηκε στο σκοτεινό του τάφο. Ο Γέροντας κάθε βράδυ του έριχνε λίγο φωμί από ένα μικρό άνοιγμα.

Πέρασαν χρόνια. Οι άνθρωποι έχασαν τα ίχνη του Αδελφού. Βαρέθηκαν με τον καιρό να σχολιάζουν το σκάνδαλο.

Στο τέλος το έριξαν στη λησμοσύνη.

Μια εποχή ο Νείλος κράταγε με πείσμα τα νερά του χαμηλά. Δε φούσκωνε να ποτίση τη διψασμένη από το λιοπύρι αιγυπτιακή πεδιάδα. Τα χωράφια χλώμιασαν, τα σπαρτά καταστρέφονταν σιγά-σιγά, προμήνυμα μεγάλης δυστυχίας.

Απελπισμένοι οι άνθρωποι έτρεχαν στα Μοναστήρια και στις Εκκλησίες για προσευχές και λιτανείες. Μάταια όμως. Τα νερά του ποταμού δεν ανέβαιναν με κανένα τρόπο.

Τέλος, ο Επίσκοπος μιας επαρχίας, ένας άγιος άνθρωπος, που έκανε πολύ προσευχή για τη δυστυχία του κόσμου, άκουσε φωνή στον ύπνο του να του λέγη πως, αν δεν προσευχηθή ο Διάκονος που είναι κρυμμένος στην καλύβα του τάδε Γέροντος, το νερό δεν ανεβαίνει.

Την άλλη μέρα ο ευσεβής Επίσκοπος με όλο τον κλήρο του και πολύ λαό πήγε στην καλύβη του Γέροντος κι έβγαλε διά της βίας τον Διάκονο από την κρυψώνα του. Τον ανάγκασε να προσευχηθή.

Μόλις εκείνος ύψωσε τα χέρια του στον Ουρανό και ψιθύρισε λίγα θερμά λόγια προσευχής, ο ποταμός πλημμύρισε κι επότισε τα διψασμένα χωράφια.

Οι άνθρωποι που πριν είχαν σκανδαλισθή με το σφάλμα του Διακόνου, βλέποντας τώρα την παρρησία που είχε αποκτήσει με την καλή του μετάνοια, τον ευλαβήθηκαν κι εδόξασαν τον θεόν.

Απόσπασμα από το βιβλίο της Μοναχής †Θεοδώρας Χαμπάκη, «Γεροντικόν, Σταλαγματιές από την πατερική σοφία», έκδοση Ορθοδόξου Χριστιανικής Αδελφότητας «Λυδία» Θεσσαλονίκη.

<https://bit.ly/3GoEvVh>